

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 14. Quod apud Ciceronem in epistolis ad Attium legitur, εν αντιγμοις,
vnde sumptum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

verbi locum hunc ex eodem libro deprauatum indicat. Nam cum id petitur, quod honestè, aut sine detrimento nostro promittere non possumus: quomodo si quis roget, ut contra amicam aliquam causam recipiamus; bellè respondendum est: ut ostendas necessitudinem: demonstras, quam molestè feras: aliis te id rebus exacturum esse persuadeas, neque enim censet ille, ibi legi debere, exacturum: sed exacturum. idemque ita legit versus illos ex Heautontimorumenos:

Ancillas, seruos: nisi eos, qui, opere rustico

Faciundo, facile victum exsarcirent suum.

vnus etiam locus Q. Ciceronis corrigam: qui in optimis omnium Manutianis libris asterisco notatus est: deinde aliò me conuertam. Ita ergo ibi legitur. Praesertim cum multo magis irascantur iis qui negent, quam iis, quem videant. ea causa impeditum, ut facere quod promisit cupiat, si vllò modo possit. Legendum autem videtur, Quàm ei, quem videant, &c. Errorem obiecit obliueta iam scribendi ratio. Eij enim scribebant, pro ei. & rei pro rei. & de eodem Genere cetera ad eundem modum.

Quod apud Ciceronem in Epistolis ad Atticum legitur, ἐν ἀντιρροῖς, vnde sumptum sit.

CAPVT XIII.

NOTVM est, Ciceronem in veteribus vtriusque linguæ poëtis lectitandis multum fuisse: crebroque eorum modò integros, modò dimidiatos versus, modò etiam leuiter immutatos scriptis suis immiscuisse: quin & non nunquam vnâ aut alterâ vocem ab iis sumptam surpassasse, quæ tamen facile ab hominibus in eodem studio tritis agnosceretur. Tale est, quod in Epistola quadam ad Atticum posuit, ἐν ἀντιρροῖς.

ἀνθρώποι. Cū enim diceret, se, si perfidelem haberet tabellarium, omnia de rep. scripturum planè: sin aliter esset, subobscurè quidē: sed tamen, vt Atticum faciliè intellecturum confideret: *In iis*, inquit, *epistolis me Lelium, te Furium faciam. cetera erunt ἐν ἀνθρώποις.* Sumpsisse autem hoc videtur ex Euripide: apud quem in Rheso ita loquitur chorus:

Τὰ δ' ἐν ἐν ἀνθρώποις σημαίνει κενός.
Σαρῶς γὰρ ἀνδρῶν συμμάχους ἀλωλότους.

Proverbium quoddam, quo Cicero De Senectute vsus est, ex Euripide sumptum esse.

CAPVT XV.

PRINCIPIVM libri De Senectute è primo Platonis πολιτειῶν propè ad verbum conuersum esse, nemo paulum modò humanior nescit. sed quod ibi dicentem facit Scipionem de quibusdam senibus, quibus ita odiola senectus esset, vt onus se Ætna grauius dicerent sustinere: id vnde sumptum sit, à nemine, quod sciam, proditum est. Eruditus sanè vir, ac multæ lectionis, qui tot millia παροιμιῶν vnum in corpus contulit, hoc non vidit. Est autem ex Euripide: apud quem *Ἡρακλῆς μαινομένῳ* chorus, qui è senibus constat, iuuentutem quidem celebrat ac prædicat: malam verò, vt veteres loquebantur, ætatem miris modis exagitat, eique multa mala precat. inter cetera autem, eam dicit onus esse Ætna grauius, quo perpetuò prematur senum caput. Versus hi sunt: qui tamen vulgo aliter leguntur. sed ego ita legendos puto:

ἀ ρεῖπας μοι φίλον.
τὸ δ' ἄχθος αἰεὶ
βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων
ὄν κερτὶ κῆρ.

M Sed

nt. Mikret
na Lektionen
LII
25